

באותם מכשפי העולים שמשתמשים במיניהם רעים, עד שעוזים מעשיהם של אמרת אליהם - אם לא אומרם דברי אמרת בשבי לה Musk אוטם בגונים אלו שרוצים, לא מתחזרים לגביהם. ואפליו שצוחים כל היום בדרכיהם אחרים או במעשה אחר, לא מושכים אותם אליהם לעולמים ולא מתחזרים אליהם.

בא וראה, כתוב (מלכים-א ח) ויקראו בשם הבועל וגוו. מה הטעם? אחד, שאין רשות באוטו בעל בזיה. ועוד, שהדברים לא מכוירים בזיה, והוא השפיקם הקדוש ברוך הוא מהם. זהו שבחוב (שם) ואטה הספט את לפם אחראית. אשריהם הצדיקים שיודעים לקרוא לרבות כראוי. אמר רבי שמואן, פאן צרייך לגלות דבר. בא וראה, כל מי שידע לסדר מעשה כראוי ולסדר דברים כראוי, זה ברודאי מעורר את הקדוש ברוך הוא לה Musk דברים עליזנים שמקבשים. יאמ לא, לא יקשר להם. ולא הקשר להם. אם כן, כל העולים יודעים לסדר מעשה ולסדר דברים, מה חשיבות הצדיקים שידעים עקר ה דבר והמעשה, וידעים לכון לב ורצון יותר מalto ההרים שלא יודעים כל כך?

אלא אלה שלא יודעים עקר המעשה כל זה, אלא סדור בעלה מא ולא יותר, מושכים עליהם משicot שאחר בתמי הקדוש ברוך הוא שלא טס

באיר, שהשכחנה נקרה. ואלה שידעים וمبرנים לב ורצון, מוציאים ברכות מפקום המחשבה, וווצאים בכל הגוועים והשרשים בדרך ישר כראוי, עד שמתפרקם עליזים ומחתונם, ושם הקדוש מתפרק על ידם. אשרי חלקם, שהרי הקדוש ברוך

באיונו חרש עולם, דמשפטמשי בזינין בישין, עד דעבדי עובדי דקשות לגביהו, אי לא אמרו מלוי דקשות, בגין לא משכא לון בהני גוני דבעין, לא מחרין לגביהו, ואפלו דצוחה כל יומא במלין אחרני, או בעובדא אחרא, לא משכין לון לגביהו לעלמיין, ולא מחרין לקליהו.

הא חזי, כתיב, (מלכים א יח) ויקראו בשם הבועל וגוו. מי טעם. חד דלאו רשי בההוא בעל בהאי. ועוד דמלין לא מתקשרות ביןיהו, ואנשי לון קדשא בריך הוא מבוז. הדא הוא דכתיב, (מלכים א יח) ואטה הספט את לפם אחראית. ובאין איינו צדיקיא, DIDU למקרי למאיר להוון. בדקא אותן.

אמר רבי שמואן, הכא בעינה לגלאה מלאה. תא חזי, כל מאן DIDU לסתרא עובדא בדקא יאות, ולסתרא מלין בדקא יאות, הא ודקאי מותער לקדשא בריך הוא, לא משכא מלין עלאין דמתפקידן. (ס"א וא לא, לא אהבר לגביהו). ולא אכשר לגביהו אי הכי כל עלמא ידע לסתרא עובדא, ולסתרא מלין, מי חשבו לדלהון צדיקיא, DIDU עקרא דמלחה ועובדא, יידעו לבונא לבא ורעותא, יתר מאלין אחרני, דלא ידע כל פה.

אלא אלין דלא ידע עקרא דעובדא قولיה, אלא סדורא בעלה מא ולא יתר, משכין עלייהו משיכו דברר בתפוי דקדשא בריך הוא, דלא טס באיר דשגיחו אקרי.

אלין DIDU ומגוני לבא ורעותא, מפקי ברבן מאטר דמחשה, ונפקי בכל גזיעין ושרשין בארכ מישר בדקא יאות, עד דמתפרקן עלאין ותפאיין, ושמא קדיישא שמתפרקם עליזים ומחתונם, ושם הקדוש מתפרק על ידם.